

Preguntes i respostes

sobre el Reglament (UE) núm. 2017/625 (Reglament sobre controls oficials)¹

AVÍS LEGAL

El present document no té estatus jurídic oficial. La responsabilitat de la interpretació definitiva de la legislació correspon al Tribunal de Justícia de la Unió Europea.

7 d'abril de 2017

¹ Traducció al català del document [Questions & Answers on Commission Regulation \(EC\) No 2017/625 \(Official Controls Regulation\)](#) de la Comissió Europea

1	De què tracta el nou Reglament sobre controls oficials?	• El Reglament sobre controls oficials (RCO) estableix el marc perquè els estats membres comprovïn que els operadors compleixen amb les normes de la cadena agroalimentària. • La cadena agroalimentària inclou totes les activitats compreses des de la producció de vegetals i animals fins a la fabricació i el subministrament de productes alimentaris, incloent-hi aquelles que tenen lloc en les explotacions agrícoles, així com en la transformació i la distribució dels productes als consumidors. • Per tant, les normes de la cadena agroalimentària abasten la seguretat i qualitat dels aliments i pinsos, la salut vegetal, la salut animal i el benestar. Així mateix, preveuen els controls d'importació en animals i mercaderies que s'introdueixen a la Unió Europea procedents de tercers països (és a dir, països extracomunitaris). • L'RCO substitueix l'actual Reglament sobre controls oficials, el Reglament (CE) núm. 882/2004.
2.	Què són els controls oficials i qui els duu a terme?	Els controls oficials són les activitats que duen a terme les autoritats competents (o organismes delegats) en els estats membres per comprovar que els operadors compleixen els requisits que estableix la legislació relativa a la cadena agroalimentària.
3.	Què són les autoritats competents?	En el context dels controls oficials, les autoritats competents són: • Les autoritats centrals d'un estat membre responsables de l'organització de controls oficials. • Qualsevol altra autoritat a la qual s'hagi atribuït la responsabilitat esmentada. • Si escau, les autoritats corresponents d'un tercer país (vegeu-ne l'article 3.3).

4.	Quins elements nous conté el Reglament?	• Se n'ha ampliat l'abast, de manera que s'hi inclou la cadena agroalimentària; • Hi ha més transparència de les activitats de control oficial que duen a terme les autoritats competents, incloent-hi el càlcul de les taxes dels controls oficials; • Hi ha normes més específiques per abordar el frau, inclosa l'obligació dels estats membres d'efectuar controls regulars, no programats i en funció del risc; • Les sancions econòmiques aplicables a pràctiques fraudulentas han de reflectir el benefici econòmic de l'autor o un percentatge de la xifra de negocis; • S'estableixen centres de referència de la Unió Europea per al benestar animal i s'han de crear centres per a l'autenticitat i la integritat de la cadena agroalimentària; • Hi ha normes més eficaces sobre l'assistència administrativa i la cooperació entre estats membres en els casos d'incompliments que tinguin una dimensió transfronterera; • Un marc comú per als controls d'importació amb freqüències adaptades en funció del risc per a tots els controls d'importació. • Els punts de control fronterer (PCF) substitueixen els actuals punts d'inspecció fronterera (PIF), punts d'entrada designats (PED), etc. Tots els PCF han de complir els requisits mínims en relació amb les instal·lacions, els equips, etc. • S'utilitza un document sanitari comú d'entrada (DSCE) per a les partides procedents de tercers països. • Hi ha un sistema de gestió de la informació (SGICO) per relacionar tots els sistemes informàtics existents (i futurs), com ara TRACIS², RASFF³ i Europhyt,⁴ a fi de garantir un intercanvi òptim d'informació entre els estats membres.
5.	En quin grau ha augmentat l'abast del nou Reglament en comparació de l'anterior?	• Les noves normes amplien l'abast del Reglament anterior, de manera que també s'hi integren normes sobre subproductes animals i sanitat vegetal. No s'hi preveu el material de reproducció vegetal (llavors), ja que el Consell i el Parlament Europeu no van arribar a un acord en aquest aspecte. • A més, l'RCO és aplicable quan s'identifiquin pràctiques fraudulentas o enganyoses en relació amb les normes de comercialització de productes agrícoles durant els controls efectuats en virtut de les normes de comercialització (Reglament (UE) núm. 1306/2013).

² <https://webgate.ec.europa.eu/sanco/traces/>

³ https://ec.europa.eu/food/safety/rasff_en

⁴ https://ec.europa.eu/food/plant/plant_health_biosecurity/europhyt_en

6.	Quins són els beneficis principals que aporta el nou Reglament?	Els beneficis principals es resumeixen de la forma següent: • un enfocament normatiu harmonitzat i coherent dels controls oficials i mesures d'execució en tota la cadena agroalimentària; • més transparència i responsabilitat per part de les autoritats competents dels estats membres respecte a la publicació d'informació sobre l'organització i el desenvolupament dels controls oficials; • normes sobre el frau més estrictes que proporcionaran més protecció al consumidor i un compliment més efectiu dels requisits per part dels operadors; • un conjunt de normes comunes per als controls a les fronteres europees que faci front a la fragmentació actual i faciliti el sistema de control per als responsables de vetllar per al compliment de la llei i els operadors; • un sistema informàtic integral per millorar l'intercanvi d'informació entre els estats membres durant controls oficials; • més flexibilitat en relació amb l'acreditació de laboratoris oficials (reconeixement formal de la competència en el seu camp); • els operadors i les autoritats es beneficiaran de la reducció de les càrregues administratives, de processos més eficients i del reforç dels controls.
7.	Quines són les obligacions de les autoritats competents?	L'RCO estableix una sèrie d'obligacions generals per a les autoritats competents, que entre d'altres, inclouen: • Disposar de personal suficient amb la qualificació i l'experiència adequades. • Garantir la imparcialitat, la qualitat i la coherència dels controls oficials. • Garantir que el personal no tingui cap conflicte d'interessos. • Disposar dels poders jurídics necessaris per efectuar controls oficials, així com de les instal·lacions i l'equip adequats. • Dur a terme auditories internes o ordenar siguin dutes a terme, etc.
8.	El personal de les autoritats competents està obligat de rebre una formació adequada?	• Sí. Els estats membres han de proporcionar una formació regular al personal de les autoritats competents que efectua els controls oficials. • La Comissió pot establir normes que identifiquin les necessitats de formació específiques del personal. • La Comissió, a través del programa de millora de la formació per augmentar la seguretat alimentària (BTSF, per la sigla en anglès), pot organitzar i finançar programes de formació per al personal de les autoritats competents.

9.	Poden delegar-se les activitats de control oficial?	• El nou RCO permet als estats membres delegar determinades tasques de control oficial a organismes delegats. Els organismes delegats han de complir una sèrie de condicions que estableix el Reglament. • Aquestes condicions preveuen la disposició de l'experiència, les instal·lacions i els equips necessaris i la contractació de personal que disposi de la qualificació adequada, sigui imparcial i no tingui cap conflicte d'interessos respecte a una tasca concreta. • A més, l'autoritat competent ha d'auditar o inspeccionar l'organisme delegat i, si té coneixement que aquest organisme no compleix les condicions específiques, n'ha de revocar la delegació.
10.	Es poden delegar les mesures d'execució?	No es pot delegar la responsabilitat d'adoptar mesures en cas d'incompliment provat, i és l'Autoritat Competent de l'Estat Membre la responsable de l'acció esmentada.
11.	Quins són els principis fonamentals per a la realització de controls oficials?	L'RCO estableix normes generals per a la realització de controls oficials. Aquestes normes inclouen, per exemple, l'obligació de les autoritats competents d'efectuar controls: • de manera regular, conforme a un enfocament en funció del risc i amb una freqüència adequada. • sense notificació prèvia, tret d'en els casos en què la notificació esmentada sigui necessària i estigui justificada degudament per a la realització de controls oficials. • en totes les fases de producció, transformació i distribució i ús (vegeu-ne els articles 9 i 10).
12.	En què consisteix l'enfocament en funció del risc i quins beneficis aporta?	• En la planificació de controls oficials, les autoritats competents dels estats membres determinen la freqüència amb què es duen a terme els controls sobre els animals i productes de la cadena agroalimentària. • Per garantir l'ús eficient i eficaç dels recursos, els controls han de prestar especial atenció a les àrees i activitats amb més risc (incloent-hi el risc d'incompliment). Per això, les autoritats competents dels estats membres han de tenir en compte: — el risc per a la salut humana, la sanitat animal o la sanitat vegetal, el benestar animal o el medi ambient (productes modificats genèticament i productes fitosanitaris) atribuïble als animals o mercaderies; — la probabilitat que es pugui induir a error als consumidors respecte a la naturalesa, la qualitat o l'origen dels productes; — factors com ara l'historial de compliment dels operadors i la fiabilitat dels controls interns (Per a més informació, vegeu-ne l'article 9).
13.	Quines són les obligacions de l'operador?	• Els operadors, durant els controls oficials, han d'assistir i cooperar amb el personal de l'autoritat competent.

		• Més concretament, en la mesura necessària per efectuar controls oficials, els operadors li ha de permetre accedir, per exemple, al seu equip, instal·lacions, mitjans de transport, documentació, etc.
14.	Quines mesures introdueix el Reglament per millorar la transparència en els resultats de les activitats de control?	• Els estats membres han de publicar, almenys una vegada a l'any, informació pertinent sobre el resultat dels controls oficials duts a terme, els tipus i el nombre de casos d'incompliment, les mesures adoptades, etc. • Els estats membres tenen l'opció de posar a disposició del públic informació sobre el resultat dels controls oficials en relació amb operadors individuals. En aquest cas, se li ha d'oferir a l'operador en qüestió l'oportunitat de comentar la informació. En la informació publicada, s'han de reflectir els comentaris de l'operador. • Els estats membres han d'establir programes de qualificació justos i transparents perquè els operadors informin els consumidors del compliment dels detallistes, restaurants, cafeteries, etc. (Vegeu-ne els articles 8 i 11.)
15.	El Reglament com fa front al frau al llarg de la cadena agroalimentària?	• L'RCO exigeix a les autoritats competents dels estats membres que efectuïn controls regulars sense avís previ amb l'objectiu d'identificar possibles incompliments de les normes de la cadena agroalimentària mitjançant pràctiques fraudulentos o enganyoses. • En la planificació dels controls esmentats, les autoritats competents dels estats membres han de tenir en compte la probabilitat que es pugui induir a error els consumidors respecte a les propietats, la composició, la qualitat i el país de procedència dels aliments que adquireixen. • Es reforça significativament la normativa relativa a les sancions econòmiques per pràctiques fraudulentos o enganyoses. Les sancions econòmiques han de reflectir el benefici econòmic que obté l'operador o un percentatge de la xifra de negocis. • A fi de donar suport als estats membres en les activitats de prevenció i detecció de pràctiques fraudulentos i enganyoses, s'estableixen centres de referència de la Unió Europea per a l'autenticitat i la integritat de la cadena agroalimentària.
16.	De quina manera contribueix el nou Reglament a l'assistència i la cooperació mútues entre els estats membres (EM)?	• L'RCO reforça i aclareix les normes sobre assistència administrativa i cooperació entre estats membres en casos d'infraccions transfrontereres de les normes de la cadena agroalimentària, de manera que es pugui fer front als incompliments de forma més eficaç (articles de 102 a 108). • L'intercanvi d'informació entre els estats membres té el suport d'un sistema informàtic integral. • Si l'incompliment transfronterer afecta més d'un estat membre i es tracta d'un problema que no poden resoldre entre estats membres, la Comissió ha de coordinar les mesures i accions entre els estats membres esmentats. (Vegeu-ne l'article 108.)

17.	Què és el sistema de gestió de la informació sobre els controls oficials i com funciona?	El sistema de gestió de la informació sobre els controls oficials (SGICO) serà un nou sistema informàtic que integrarà tots els sistemes d'intercanvi d'informació existents (i futurs), com TRACES, RASFF i Europhyt. L'objectiu és utilitzar amb la màxima eficàcia els recursos.
18.	De quina manera afecta el Reglament els controls d'importació?	L'RCO introdueix un conjunt de normes comunes per als controls fronterers europeus que es duen a terme sobre animals i mercaderies que procedeixen de tercers països. • Els punts de control fronterer (PCF) substitueixen els que es coneixen actualment com a punts d'inspecció fronterera (PIF) i punts d'entrada designats (PED). • Els controls (documentals, d'identitat i controls físics) s'efectuen en funció del risc i es duen a terme amb una freqüència adequada (vegeu-ne l'article 44). • L'RCO proporciona una llista dels animals i mercaderies sobre els quals s'han de fer de forma sistemàtica controls en el PCF (vegeu-ne l'article 47). • Els animals i les mercaderies que circulen sistemàticament a través dels PCF se sotmeten, sense excepció, a controls documentals. No obstant això, la freqüència amb què es fan controls físics i d'identitat depèn del risc que representin els animals o les mercaderies.
19.	Quins documents s'han de presentar per efectuar importacions?	L'RCO introdueix l'ús d'un document sanitari comú d'entrada (DSCE) per a la notificació prèvia de l'arribada de partides procedents de tercers països. Per tant, el DSCE simplificarà el sistema de notificació actual.
20.	El Reglament és aplicable a exportacions des de la Unió Europea?	Sí. Les autoritats competents han d'efectuar controls oficials de la mateixa manera, independentment de si els animals o les mercaderies en qüestió es troben al mercat europeu, s'importen a la Unió Europea o s'exporten des de la Unió Europea.
21.	El Reglament estableix requisits per al finançament de controls oficials?	• Sí. L'RCO estableix que els estats membres s'han d'assegurar que tenen els recursos econòmics adequats per fer controls oficials. • Per a alguns controls, l'RCO estableix taxes obligatòries. Aquests controls són: — Controls oficials en escorxadors, sales d'especejament, producció de llet, producció i introducció al mercat de productes de la pesca i l'aqüicultura; — Controls oficials efectuats en determinats animals i mercaderies objecte de controls sistemàtics en els PCF; — Mercaderies procedents de tercers països sobre les quals s'ha establert un increment dels controls a les fronteres; — Animals i mercaderies que siguin objecte de mesures d'emergència per entrar a la Unió Europea; — Controls oficials efectuats per autoritzar instal·lacions que treballen amb pinsos;

		— Controls oficials no planificats al principi, però que resulten necessaris després de la detecció d'un incompliment. • Els estats membres percebran taxes addicionals per altres controls oficials o activitats.
22.	Quin tipus de costos s'han de tenir en compte quan es calculen les taxes degudes als controls oficials?	• Les taxes pels controls oficials han de considerar el tipus de costos que estableix l'RCO. • Entre aquests costos s'hi inclouen, per exemple, els sous del personal, el cost de les instal·lacions i els equips, el cost de les eines, etc. (vegeu-ne l'article 81).
23.	Es consultarà els interessats sobre el càlcul de les taxes?	Sí. Els estats membres han de consultar els interessats sobre els mètodes generals utilitzats per calcular les taxes (vegeu-ne l'article 85.3).
24.	La Comissió proposarà legislació d'execució sobre les taxes?	No. L'RCO estableix els requisits per al finançament dels controls oficials. El Reglament no faculta la Comissió per adoptar una legislació d'execució sobre les taxes.
25.	Què són els laboratoris oficials i com funcionen?	• Els laboratoris oficials són aquells designats per les autoritats competents per a la realització d'anàlisis, assaigs o diagnòstics del laboratori de les mostres preses durant els controls oficials. • L'RCO estableix els requisits que s'han de complir per designar laboratoris oficials, com ara la descripció exacta de les tasques que poden dur a terme els laboratoris, la disposició per part del laboratori de l'equip i l'experiència necessaris, l'acreditació conforme a les normes ISO, etc. (Vegeu-ne l'article 37.) • L'RCO preveu algunes excepcions permanents (article 40) i temporals (article 42) a la condició d'acreditació obligatòria dels laboratoris oficials per evitar una càrrega administrativa desproporcionada. • S'estableix un període de transició de cinc anys perquè els laboratoris de salut vegetal compleixin els requisits d'acreditació obligatòria. (Vegeu-ne l'article 167[2].)
26.	Quins són els canvis per als laboratoris de referència de la Unió Europea?	• Els laboratoris de referència de la Unió Europea (LRUE) continuaran exercint una funció important pel que fa al suport científic i tècnic dels laboratoris de referència nacionals. • La Comissió designa l'LRUE després d'una selecció pública. La designació esmentada estarà vigent per un període mínim de cinc anys o es revisarà periòdicament. • La designació dels LRUE actuals es confirmarà d'acord amb les normes de l'RCO una vegada finalitzi el període de la designació.
27.	El Reglament estableix nous laboratoris de	• L'RCO posa a disposició procediments per establir els laboratoris de referència de la Unió Europea conforme a un enfocament de dues fases:

	referència de la Unió Europea?	1. La decisió d'establir un LREU s'ha d'adoptar mitjançant un acte delegat en què intervé el Parlament Europeu. 2. La designació efectiva la implementarà la Comissió. La Comissió ha d'examinar de manera periòdica el mandat i el funcionament dels LREU.
28.	El Reglament estableix nous centres de referència de la Unió Europea?	- Sí. Almenys s'ha d'establir un centre de referència de la Unió Europea (CRUE) per al benestar animal. A més, l'RCO ofereix la possibilitat de crear centres de referència de la Unió Europea per a l'autenticitat i la integritat de la cadena agroalimentària. - Els nous centres de referència de la Unió Europea han de proporcionar dades tècniques i resultats en matèria d'investigació actualitzats i fiables a fi de col·laborar en la realització de les activitats de control.
29.	S'han d'efectuar controls oficials a les vendes a través d'Internet (comerç electrònic)?	- La legislació alimentària s'aplica als productes que es comercialitzen per Internet de la mateixa manera que als productes que es comercialitzen a través de vendes convencionals (mercats, establiments físics, catàlegs, etc.). Per això, els controls sobre el comerç electrònic d'aliments s'han d'efectuar de conformitat amb les normes de l'RCO. - En cas d'incompliment, els estats membres han d'adoptar mesures adequades, com ordenar el tancament de la pàgina web (vegeu-ne l'article 138).
30.	Com es poden dur a terme mostreigs oficials de productes comercialitzats a través d'Internet?	Per obtenir mostres aleatòries per a la realització de controls oficials, les autoritats competents dels estats membres poden encarregar productes de venda a Internet sense necessitat d'identificar-se ("client misteriós"). No obstant això, després de la recepció dels productes esmentats, l'autoritat competent ha de revelar la seva identitat (vegeu-ne l'article 36).
31.	Els operadors poden obtenir un segon dictamen pericial sobre els resultats analítics?	Els operadors que tinguin animals o mercaderies sotmesos a mostreig, anàlisi, assaig o diagnòstic en el context de controls oficials tenen dret a sol·licitar un segon dictamen pericial, que haurà de sufragar el mateix operador. Per això, en els casos en els quals sigui possible, s'ha de prendre una quantitat suficient de mostres oficials (vegeu-ne l'article 35).
32.	La Comissió ha de comprovar l'eficàcia dels sistemes nacionals de control dels estats membres?	- L'RCO permet a la Comissió efectuar controls i auditories als estats membres amb l'objectiu d'avaluar l'aplicació de la cadena agroalimentària i de les normes de l'RCO, així com el funcionament dels sistemes nacionals de control (vegeu-ne l'article 116). - En el cas de disfuncions greus en el sistema de control d'un Estat membre, la Comissió pot adoptar una sèrie de mesures (per exemple, la prohibició de comercialitzar els animals o mercaderies afectats per l'esmentada disfunció) (vegeu-ne l'article 141).
33.	La Comissió ha d'efectuar controls a tercers països?	Sí. L'RCO autoritza la Comissió a verificar que la legislació i els sistemes de control a tercers països compleixen les normes europees, o són equivalents als requisits que estableixen les normes esmentades.

34.	Quan són aplicables les noves normes del Reglament? Hi ha un període de transició per als EM?	• El nou RCO entra en vigor als vint dies de la publicació al <i>Diari Oficial</i>: 27/4/2017. • La majoria de les disposicions sobre l'abast, les definicions, les obligacions de les autoritats competents, el finançament dels controls oficials, l'assistència administrativa, etc. seran aplicables a partir del 14 de desembre de 2019.
35.	Com s'han d'implementar les facultats en relació amb els actes delegats i d'execució?	La Comissió dona prioritat als treballs sobre els actes esmentats, la data d'adopció dels qual no ha de superar la que estableix per a l'aplicació de l'RCO.
36.	Es consultarà els estats membres i altres interessats sobre els actes delegats i d'execució?	Sí. La Comissió consultarà els estats membres i els interessats conforme al que estableixen les directrius per a la millora de la legislació (vegeu: http://ec.europa.eu/smart-regulation/guidelines/ug_chap7_en.htm)